

Lita z Ohenu

Poutníci

1. Drahá Lito, já po tobě toužím
a za všechno chci se jenom omluvit,
odplouvám lodí k válečnému cíli
a nestačím se už s tebou rozloučit.

R: Věřím, že Lita bude mojí ženou,
věřím, že jednou ji láska zavolá,
věřím, že bude to za krátkou chvíli,
věřím, že Lita pak bude jenom má.

2. Ten, kdo byl v boji, sám na sobě pozná,
co je to strach, i já to dobře vím,
v zákopu našel jsem rozkvetlou růži
a s ní si navečer tiše vyprávím.

R:

3. Ležím tu sám, celý zbrocený krví,
u sebe mám ten zvadlý růže květ,
ten květ je rudý, tak jako tvoje rety,
tebe mám rád, ale nenávidím svět.

R: